

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia III. Ad Serenissimvm Ferdinandvm. De morâ ei in Italiâ iniectâ & alpium transmissione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIARVM LIB. II. 81

Et seruatorum populos seruate, nec vnum
 Fluctibus his perdi credite posse caput.
 Belgica naufragium puppi patietur in illâ :
 Hei mihi! si frustrâ tot modò vora facit.
 Hei mihi! si vestras frustrâ procumbit ad aras,
 Et spargit lacrymis omnia templa suis;
 Si veniâ nondum digna est vestroque fauore,
 Imperio dignam quam putat ille suo.
 Nequidquam timeo. Redeunt sua sidera cælo,
 Et rabiem Boreas ponit, & vnda suam.
 Incolumes terram propè iam tenuere carinæ;
 Iam portum è summâ nauita puppe vider.
 Felicem terram, quæ gaudia debita Belgis,
 Præcipiet; felix, quod premet ille, solum.

ELEGIA III.

AD SERENISSIMVM FERDINANDVM.

*De morâ ei in Italiâ iniectâ & alpium
 transmissione.*

R Vinpe moras, Fernande: manus tibi Belgica
 tendit,
 Tam tibi, tam fratri Belgica cara tuo:
 Et (quamuis Moncada nihil sinit esse timendum)
 Nescio quo sine te fluctuat illa metu,
 Et plus à tanto (quamuis nihil ille reliquit
 Armis quod potuit consilioque geri)
 Plus tamen, vt par est, à tanto Principe sperat.
 Est aliquid, summâ ducere stirpe genus.
 Nec minùs infelix sibi te Germania poscit,
 Indiget auxiliis nec minùs illa tuis.

F

Te

82 G V I L I E L M I B E C A N I

Te vocat assiduis, ô Princeps, vtraque votis
 Dinumerat lentos vtraque mœsta dies.
 Vtraque cùm vocat hæc, cur te tenet Itala tellus?
 Cur magis illius vota precesque valent?
 Cur regio felix damno manet vna duarum,
 Plus iusto nostris perfruiturque bonis?
 Iam certè discessit hiems; iam frigore pulso
 Apta viatori tempora veris eunt:
 Iam tibi miles adest summo Duce dignus, Iberis
 Et iunxit turmas terra Latina suas.
 Eia age, rumpe moras; populis nec ferre salutem,
 Nec dubita laudes accelerare tuas.
 Quid loquor? obsistit nobis natura; voluntas
 Nec sua Fernandum, sed graue tardat iter.
 Quoque minùs veniat, tangentes vertice cælum
 Impediunt Alpes, impediuntque niues.
 Hoc est, infidi quod post discrimina ponti,
 Post dubios timuit Belgica sæpè Notos.
 Sed frustra timuit. Nam quod natura negauit,
 Hoc illi virtus iam sua pandet iter.
 Nempe datur forti quouis penetrare: nec vlla
 Inuia virtuti difficilisque via est.
 Quis teneat volucrum, ne tendat in æthera, flammam?
 Quis faciat nimbis fulminibusque moram?
 Quis clausum cæcis vetet expirare cauernis,
 Et cælo Boream liberiore frui?
 Quis, virtus obices nequeat quos vincere, ponat?
 Semper vel reperit, vel facit illa viam.
 Hac duce Fernandus per montes nubibus æquos,
 Incola quos tuto vix subit ipse pede,
 Per rigidas cautes & inhospita saxa, geluque
 Obsita perpetuo per loca carpit iter.

Hac

ELEGIARVM LIB. II. 83

Hac duce præcipites contemnit rupium hiatus,
 Nec timet abruptas per iuga summa vias.
 Et quò confuertas pasci per saxa capellas
 Vix ageret pastor, hîc sua castra locat.
 Scilicet ad magnos sic tendimus, inquit, honores :
 Ad famam mollis non solet esse via.
 Principis exemplo miles non segnior instat ;
 Et pudor est tardè, quò præit ille, sequi.
 Ante alios festinat Iber, fortemque probare
 Iam tum præcipuè se studet ille Duci :
 Et mediis dum pendet adhuc in rupibus agmen,
 Iam tum pugnandi tempus adesse cupit.
 Iamque animos, iamque arma parat, iam concipit
 iras,
 Iam spondet palmas exuuiasque sibi :
 Et quasi vicinum conuitia iactat in hostem,
 Nec, nisi cunctari ne velit ille, timet.
 Gaudete ô Tylij, Feriæ gaudete sepulti,
 Qui vestras clades expiet, vltor adit.

ELEGIA IV.

D E

VICTORIA AD NORTLINGAM.

Obtentâ à Serenissimis Ferdinando IV. Hungaria Rege, & Ferdinando Hisp. Infante.

Plaudite iô populi, patriæ quos cura Dei que
 Tangit, & antiquæ relligionis honor.
 Plaudite, fortunam qui vestram ducitis esse,
 Austriacæ Numen quam volet esse Domus.

F 2

Et